

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Afgiftekantoor:
8000 BRUGGE
Toelatingsnummer:
P209.039

De schoolwinkel
genaamd 'Ahorro'

20 augustus
**Boerenmarkt
Nieuwmunster**
zie pagina 6

TEN GELEIDE

Beste lezer,

Hier zijn we weer met een boekje vol nieuws over het reilen en zeilen in Caiza, Bolivia en van het SOS Caiza project in België. Deze keer kunnen we gelukkig heel wat positieve dingen melden! Het schoolleven is op min of meer normale wijze hervat, met een aantal nieuwe medewerkers die hun schouders zetten onder het vele werk dat er op het college en de internaten te doen valt. Padre Julian begint zijn verslag met een treffend verhaal over een jongen uit de campo die nogal wat appetijt blijkt te hebben en graag nog eens bijscheept of vraagt. Na een huisbezoek blijkt snel waarom. De conclusie is zonneklaar: op een lege maag kan je niet (goed) studeren! Daarom voorziet het project niet alleen in degelijk onderwijs maar ook in gezonde én voldoende voedsel. Ook hier legt het team in Bolivia heel wat creativiteit en koopmansgeest aan de dag; ze gaan op zoek naar betaalbare oplossingen en zorgen ervoor dat er steeds een strategische voorraad aan aardappelen en andere waren in huis is. In hetzelfde verslag leest u ook hoe Padre Julian samen met enkele ouders letterlijk en figuurlijk bij de gemeente aanklopt om hun rechten op te eisen. Met succes overigens want zo wisten ze schoolmateriaal en onder andere ook rijst, suiker en linzen te verkrijgen voor de maaltijden op het internaat. Dit bewijst nog maar eens de veerkracht en groeiende zelfredzaamheid en bewustwording van de ouders en bevolking van Caiza, wat enkel toe te juichen valt. Maar hoewel er vooruitgang gemaakt wordt blijven de noden hoog. Het leven in Caiza is nog al te vaak een kwestie van overleven, dag per dag proberen door te komen zonder veel perspectief op betere tijden. Door scholing verbreden de Caizanen hun kennis en horizon en krijgen ze de mogelijkheden om zich te ontwikkelen. Wij, u en ik, beste lezers helpen hen daarbij, met steun voor voedsel en onderwijsmateriaal, voor lichaam én geest. Als dat geen goede daad is!

Ook in België zitten we niet stil! Op 20 augustus staan we opnieuw op de boerenmarkt tijdens de Bartolomeusfeesten in Nieuwmunster met onze intussen befaamde garnaal-kroketten. Een repetitie voor de grote operatie in oktober waarvoor extra pellers en rollers zeker welkom zijn – u leest er meer over verderop in dit boekje. Maar ik hou u niet langer op en laat u graag het dagboekfragment van Lieve lezen waarin ze haar wedervaren en expedities naar de kleine dorpen rond Caiza in geuren en kleuren beschrijft. Geniet ervan!

Ludwig Vanderbeke

UIT HET DAGBOEK VAN LIEVE CLAEYS.

Potosi 8 oktober

Nu onze tank weer gevuld was met benzine konden we verder rijden naar Chati. Daar wachtte men op ons voor de eerste communie. Ik heb de eenendertig communicanten in hun kleren gestoken en in processie zijn ze naar de school getrokken waar de mis werd opgedragen. Daarna was er processie. De mensen kwamen af met hun beelden en kruisen en alle soorten rommel maar voor hen is dat alles van heel veel waarde. Na de processie moesten wij gaan dineren natuurlijk met de traditionele maïs, de "pikante" in de soep, op de aardappelen en op het geitenvlees, daarna kregen we een lekker glas wijn en als laatste was er de chicha. Ik vind chicha nu het lekkerste van de wereld. Daar staan altijd ogen op en er drijft nogal een en ander op dat niet al te pluis schijnt. Dan zeg ik steeds aan P. Santiago: zie het wel dat ze hun maïs goed gekauwd hebben en er wel in gespeekt hebben... Ge kunt denken dat we plezier hebben maar er is daarom niet één die minder drinkt!!!! Die dag waren we te laat om scholen te bezoeken. We zijn naar Quirve doorgereden waar we gewoonlijk logeren en om zeven uur lagen we al in bed. Of we profiteerden van de slaap!!! De volgende dag moesten we naar Lamachi voor een doopsel en een huwelijk. Daarna moest ik het brood verkopen dat we uit Caiza meegenomen hadden. De padre moest ondertussen gaan middagmalen. Ik had een mooie uitvlucht met mijn brood want ik vreesde de pikante gerechten. De padre kreeg chicha aangeboden. Er was echter maar één glas. Eerst dronk een vuile, vieze man en daarna mocht ook de padre drinken. Plots ontdekte de man wat vuil in de chicha en met zijn vuile dikke vinger viste hij dat er eerst uit om dan te drinken met een hart gelijk een koekebrood aan de padre te presenteren. Vervolgens gingen we de school van Tapchikira bezoeken. De lerares is werkelijk goed voor haar leerlingen. Het is een ongehuwde moeder, ze heeft reeds vier kinderen en de jongste is slechts twee maand oud. Plots begon haar kleine spruit te wenen. Ze pakte hem vast en vooraan in de klas, dus voor alle leerlingen en voor ons nog erbij, deed ze heel de bazaar open en ze begon haar kind de borst te geven. We konden ons bijna niet houden van het lachen. We zijn wel gewoon hier ten alle kanten moeders te zien met hun kinderen aan de borst, maar zo midden in de les, vooraan in de klas, dat ging nu toch een beetje ver. Daarna hadden we vergadering voor al de leden van de coöperatief in Quirve. Vervolgens bezochten we nog een weduwe die smeekte dat we eens bij haar zouden gaan. Daar kregen we eerst chicha te drinken. We waren met zes en moesten allen natuurlijk uit hetzelfde glas drinken. Vervolgens kwam er een tweede rondje maar allemaal uit hetzelfde glas. Daarna kregen we een gekookt ei en er kwam een hele kom maïs midden op de tafel. Het was van stek maar vast. Het was twaalf uur als we in Tumusla aankwamen om te slapen. En de volgende dag moesten we vroeg op. De leraar woont met zijn vrouw in een plaats naast de school. Wij hadden slechts het klaslokaal om te slapen. Dus stelden we alle drie onze bedden op in het lokaal. Het echtpaar zijn doodbrave mensen en ze wisten niet hoe ons genoeg te doen. We zaten reeds in onze slaapzakken en ze brachten ons nog koffie met brood. Toen kwam de grote slag... Madame kwam af met een pispot. Ik dacht dat zoiets in de campo (platteland) van Bolivia niet bestond. Natuurlijk zette ze hem onder mijn bed. Het was dan nog een hele

lachpartij om te weten wie hem die nacht zou gebruiken. We hebben hem echter gelaten waar hij was en we zochten de volgende ochtend ergens een verloren hoekje om het nodige te doen. Een WC bestaat echter in niet één huis of school van de campo. Om acht uur 's morgens waren we klaar om examens af te nemen. We hebben in al de scholen waar we ons nieuw programma bezorgd hebben een klein examen gehouden. Ik moet zeggen dat het tamelijk goed was. Er werd meer onderwezen dan we verwacht hadden. Dan was er weer eerste communie met mis en processie. We legden nog enkele bezoeken af want we hebben reeds veel vrienden daar in de omtrek. Daarna vertrokken we en om vier uur in de morgen arriveerden we in Potosi.

Maandag laatst zijn Padre Santiago en ik weer vertrokken, deze keer in retraite en dat was ook een moment van rust. De anderen waren allemaal al geweest en dus besloten we om maar samen te gaan. We kunnen ook goed met elkaar opschieten. We trokken naar Calcha, zo een honderdtwintig kilometer van hier. Het stadje ligt in de campo in een brede vallei op tweeduizend zeventienhonderd meter, dus heel laag in vergelijking met Potosi. Het is er heel aangenaam: goed warm, veel bomen, groenten en fruit. Om kort te zijn, het is een paradijs en we hebben ervan geprofiteerd. We zijn gisteren lichamelijk en geestelijk goed uitgerust teruggekeerd. Natuurlijk hebben we weer enkele avonturen beleefd. Padre Santiago is eens in een grote cactus gevallen. Ik ben 's avonds eens in een beek terecht gekomen. Maar buiten deze voorvallen was het een goede retraite. Het is ook in Calcha dat ik mijn tweeëndertigste levensjaar ben ingetreden.

Vandaag was het hier in Potosi ferm koud: betrokken lucht en deze namiddag een hevige dondervlaag. Ik ben al zo gewoon aan die week warm weer in Calcha dat ik de koude maar met weinig sympathie begroet heb.

Mama, moest ge me nog eens een zaklamp kunnen bezorgen. Ik heb er hier een gekocht maar die is niets waard. En ik heb dat hier zo nodig. Weet je wat ik ook nog zou willen: één of twee paar plasticen sandalen zoals ik er een paar heb meegenomen. Ik doe ze immers altijd aan in de campo maar er is er nu één met een scheurtje. Ik vrees dat het gauw helemaal zal doorscheuren. Die sandalen zijn zo praktisch, we moeten altijd vijf of zes maal door de rio. Ik ga altijd te voet voor de camionet want we zijn al zo dikwijls blijven steken. Daarom is het zekerder dat ik eerst eens probeer. Het zijn allemaal keien en stenen, dus is het maar best dat ik niet blootvoets moet gaan. Er staat echter geen nummer op de schoen. Mijn voet kan ik echter onmogelijk missen anders stuurde ik hem op voor een maand!!!!

Het is eens een lange brief geworden maar er was ook veel nieuws. Ik ben hier echt toch zo gelukkig, het gaat me uitstekend. Mijn heel hartelijke groeten aan de vele vrienden en vooral aan jullie beiden.

Lieve. ▼

NIEUWS UIT CAIZA_

- Een leerling uit het vijfde leerjaar van de lagere school, Cruz Ibarra Louis Miguel, trok onze aandacht omdat hij bij het ontbijt steeds 2 tot 5 broodjes verorberde. Bij het middagmaal vroeg hij telkens bij wanneer er rijst of pasta op het menu stond. Maar de zaterdagen at hij niet zoveel van de "lagua" (dikke soep van maismeel en andere granen) die men gewoonlijk in de internaten opdient.

Ik ben op bezoek geweest bij zijn familie in het dorp Huaycaya op ongeveer 25 km. van Caiza op de weg naar Tarija. Ik ontmoette er de moeder die aan het koken was. Zij inviteerde mij om mee te eten: aardappelen, "habas" (tunbonen) met een beetje rode pepersaus. Wij praatten heel veel over het reilen en zeilen van de familie en daardoor kon ik de houding van de jongen heel goed begrijpen. Hij wou vooral brood, rijst, pasta en ander voedsel eten dat normaal thuis niet op tafel komt. We hebben nog veel zulke kinderen in onze scholen. Daarom proberen we hun meer groenten, vlees, eieren, fruit, ... en ander stevig voedsel te laten eten in de tien maanden dat ze bij ons zijn. Dat kan hen zeker helpen om sterker te worden bij het opgroeien.

De zaterdag bezorgen we de internaten groenten uit eigen tuinen ook gedroogde producten. Op de foto zie je twee vrouwen: Margarita Yucra en Eulogia Tuco. Zij zijn druk bezig in de "reserves" van het "Internado Srta. Lia Claeys" (meisjesinternaat) de producten te verzamelen die in de komende week in de keuken zullen gebruikt worden. Ook de jongeren zelf steken een handje toe bij het uitladen van de aardappelen die we laten aanvoeren uit Culpina (ca: 230 km. ten ZO van Caiza) in de regio Camargo. Deze keer hebben we 100 quintales (1 quintal = 100 kg.) besteld en de leerlingen springen graag een beetje bij want ze beseffen dat het om hun dagelijks voedsel gaat.

- De centrale regering verplicht de gemeentebesturen, schoolborden en ander schoolmateriaal ter beschikking te stellen van de colleges. Ook van de colleges die niet door de overheid zijn ingericht maar wel door hen erkend zijn, zoals het college in Caiza. Aanvankelijk wilde het gemeentebestuur niets geven, maar samen met de vertegenwoordigers van de ouders zijn we gaan praten met het ministerie van onderwijs. Daar ontvingen we de nodige documenten

De centrale regering verplicht de gemeentebesturen, schoolborden en ander schoolmateriaal ter beschikking te stellen van de colleges. Ook van de colleges die niet door de overheid zijn ingericht maar wel door hen erkend zijn, zoals het college in Caiza. Aanvankelijk wilde het gemeentebestuur niets geven, maar samen met de vertegenwoordigers van de ouders zijn we gaan praten met het ministerie van onderwijs. Daar ontvingen we de nodige documenten

waarmee we de gemeentelijke overheid van Caiza konden overtuigen hun plichten na te komen. In de eerste dagen van maart ontvingen we 44 tafels, 44 stoelen en 4 acryl schoolborden. Tegelijkertijd heeft het gemeentebestuur ons een grote levering van rijst, suiker, melk, linzen, enz. bezorgd zowel voor het college als de lagere school. Daarmee

kunnen we alle leerlingen zowel de internen als de externen iedere dag om 10.30 uur een bord gezonde voeding geven. En om 17.00 uur schenken we hun thee bij het vieruurtje. Vanuit de parochie springen we bij met wat ontbreekt: gas, aardappelen, groenten, brood, ... Ons doel is de leerlingen waarvan we zoveel uren studie vragen een goedgevulde maag met kwaliteitsvolle voeding te geven. Het is onze verantwoordelijkheid om overal waar het kan voedsel te zoeken.

- Na de plechtige overhandiging van de goederen hebben we samen met de gemeentelijke autoriteiten en de vertegenwoordigers van de ouders een traditionele maaltijd in Caiza gedeeld. De ouders brachten het eten en wij maakten het klaar om op te dienen. Wat nog ontbrak zoals bijvoorbeeld frisdrank en wijn werd door de parochie aangevuld.

- In de namiddag van 25 april 2022 hebben we een overeenkomst met het "Ministerio de la Presidencia" ondertekend. Zij zullen ons technici ter beschikking stellen voor een beter beheer van de 90 laptops (QUIPUS) die we in de loop van verschillende jaren van de regering hebben ontvangen. Deze technici zullen de leerlingen computerlessen geven. Op die manier moeten we geen computerleraar inhuren zoals we al jaren deden. Ze zijn bovendien zeer schaars en dus ook zeer duur. We hopen dat de overeenkomst zal worden nagekomen zodat we onze doelstellingen kunnen bereiken.

- We blijven verder de "Ahorro" ondersteunen. Dat is de winkel waar de leerlingen allerlei schoolbenodigdheden kunnen kopen tegen een correcte prijs. Twee leerkrachten, Marco Antonio Choque en Octavio Ibarra, runnen die op vrijwillige basis. De winkel is iedere schooldag geopend van 17.30 tot 18.00 uur. Het is ook een vorm van solidariteit, want we schenken schriften, potloden of ander materiaal aan behoeftige leerlingen. Soms verkopen we materiaal dat 10 Bs. kost voor slechts 5 Bs. Het is goed dat de leraren en de nieuwe administrator, Icker Soto, dit allemaal beheren. Zij kennen de leerlingen veel beter dan ik omdat zij dagelijks contact hebben met hen. Mijn familie vindt het niet goed dat ik er in de parochie steeds alleen voor sta. Daarom vroegen ze aan Icker om nu en dan bij te springen. Hij heeft besloten wat mee te helpen in de administratie. En hij doet dat zeer goed want hij kent het werk in Caiza als oud-leerling van het college en het internaat. Hij is landbouwingenieur en in zijn vrije tijd is hij accountant en hij helpt

andere gemeentebesturen op virtuele wijze. Hij is mijn neef die 100% voor mij zorgde toen ik zwaar ziek was en dat nu nog steeds doet.

- De timmerman, een oud seminarist, helpt ons bij het onderhoud van deuren, ramen en al het andere dat mettertijd slijtage vertoont. Ik heb hem ook meegenomen naar Toropalca (behoort tot de parochie Caiza) om de deur van de kerk en andere gebouwen te onderhouden. We hebben ook nieuwe bakkers. Het is een jong echtpaar dat veel van bakken af weet. Adolfo Caiguara en Encarnación Diaz werken zeer hard en de leerlingen laten zich hun brood heerlijk smaken.

- We beschikken nog steeds over twee auto's: een loodgrijze Jeep en een beige pick-up. Het onderhoud ervan gebeurt steeds in Cochabamba wanneer ik daar moet zijn voor aankopen en verplichtingen in het seminarie. Beide auto's zijn 22 jaar oud (model 2000). Het zijn nu echt senioren. ■

BARTHOLOMEUSFEESTEN _

Nieuwmunster – 20 augustus 2022

We zien op de kalender de maand juni verschijnen. Voor ons betekent dit: stilletjes aan uit onze sloffen schieten om een planning te maken voor onze Boerenmarkt in Nieuwmunster.

We zijn blij dat we dit al zoveel jaar na elkaar kunnen organiseren en dat we met onze ploeg SOS Caiza hier heel actief kunnen aan deelnemen! Ja, 5 jaar geleden rijpte het idee om op de Boerenmarkt garnaalkroketten te verkopen! Het begon bescheiden maar was eigenlijk meteen een schot in de roos! Zonder veel moeite werd de volgende stap gezet: voor de "Warmste Week" een garnaalkrokettenverkoop op punt zetten! Van het één kwam dus het ander.

Ook dit jaar nemen we weer met volle goesting deel, we verkopen garnaalkroketjes, popcorn, en we broeden nog op enkele nieuwe producten... We verklappen nog niets! Maar wil je het echt weten kom dan gerust eens kijken! Er is nog een heel rijk aanbod van allemaal handgemaakte- en streekproducten.

Iedereen is van harte welkom op zaterdag 20 augustus van 14 tot 18 uur. Dit brengt ons dan ook meteen naar onze volgende activiteit: Onze grote garnaalkrokettenverkoop in het najaar! ■

GEIRNOARSVOECAIZA_

Onze garnaalkroketten-aktie

VIJFDE EDITIE, NAJAAR 2022

We kijken er alweer naar uit, met wel wat gezonde stress, maar we vertrouwen erop, alles komt weer goed, we geloven erin!

Onze vijfde editie komt eraan! Elk jaar proberen we beter te organiseren en leren we natuurlijk uit onze fouten.

Elk jaar opnieuw ontmoeten we enthousiaste mensen die spontaan willen komen helpen. Dat doet zeker deugd!

Even een duidelijk overzicht van onze planning:

2 voormiddagen om te pellen:

zaterdag, 1 en 15 oktober in de school in de Zuidlaan, je hoeft geen super "peller of peller" te zijn, we zetten je prestaties zeker niet online, elke helpende hand is welkom.

MAAR zeker niet onbelangrijk: die kroketjes moeten nog gerold worden, dit is een heel eenvoudig werk, vraagt geen ervaring, iedereen kan dit zonder enige moeite!

DUS: op zondagvoormiddag, 2 en 16 oktober hebben we ook wat helpende handen nodig.

Met andere woorden: vind je het heel jammer dat je niet kan komen pellen omdat je dat niet zo goed kan of je in tijdsnood zit, kom gerust enkele uurtjes op zondag, het is even gezellig!

Als je aan één van deze activiteiten kan deelnemen dan zou dit super zijn. Geef je dan ook een seintje via mail aan: mieke.marrannes@telenet.be of via tel. 0494 78 62 82. ■

ONZE CAIZA KOFFERS_

In onze vorige editie stond er een uitgebreid artikel over onze "caizakoffers" en hoe de school "De Driemaster" in Duinbergen hiermee aan de slag ging. Het werd een mooi verslag met sprekende foto's.

Ze haalden maar liefst €859,10 op met diverse activiteiten!

We waren dan ook heel blij dat in diezelfde periode een school in De Haan, de "Zeeboon" het verhaal van Caiza aan de leerlingen wou vertellen. We gingen ons project in de klassen voorstellen zodat ze hierna met ons materiaal van start konden gaan.

Als we hen moeten geloven werden het leerrijke weken, en ze waren dan ook heel fier om een cheque van €400 te overhandigen, die ze met hun klasactiviteiten hadden bijeengesprokkeld.

Waarvoor natuurlijk onze oprechte dank! ■

FINANCIES_

Onze ontvangsten

JANUARI 2022

Adoptie	245,86 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	3.263,79 euro
Gewone giften Wal.	571,40 euro
TOTAAL	4.281,05 euro

FEBRUARI 2022

Adoptie	241,07 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	3.097,79 euro
Gewone giften Wal.	361,40 euro
TOTAAL	3.900,26 euro

MAART 2022

Adoptie	390,65 euro
Studiebeurzen	200 euro
Gewone giften VI.	1.323,79 euro
Gewone giften Wal.	588,40 euro
TOTAAL	2.502,84 euro

SPECIALE GIFTEN

Seniors Amitié Beauraing	3.001,84 euro
Wafelverkoop Beauraing	878,75 euro

Vier je een speciale verjaardag of jubileum?

Deel deze vreugdevolle momenten
met de kinderen van Caïza!

**Stel je familie en vrienden
een gift aan SOS Caïza voor.**

Een storting op rekeningnummer

BE 57 4727 0698 0135

Hoeksam 15, 8377 Zuienkerke

Tel. 050 41 72 25

Voor giften vanaf 40 euro
krijgt de schenker een fiscaal attest.

Wil je dit tijdschrift via mail ontvangen?

Dat kan!

Graag een mailtje naar mark.makelberge@telenet.be

Bezoek zeker ook eens de website voor de meest recente informatie

www.soscaïza.be

SOS Caïza vzw.

Rekeningnummer: IBAN nr. BE 57 4727 0698 0135 - KRED BE BB

Verantwoordelijk uitgever: Ludwig Vanderbeke
Brugse Steenweg 23, B-8377 Zuienkerke